

Bàrbarament de sèrie B

La història. Cimèria, temps era temps. Khalar Zym vol el darrer tros de la màscara que el farà immortal, assalta el poblat dels cimeris, mata al rei Corin, però el seu fill Conan jura venjar-se, passen els anys i, per fi, el musculós Conan li persegueix el rastre, enfrontant-se-li sense treva...

La pel·lícula. Tornen al cinema les aventures del guerrer Conan que l'any 1932 es va inventar el texà Robert Ervin Howard (1906-1936). En plena època de 'remakes' tot a cent, resulta inevitable no evocar les pel·lis originals dirigides per John Milius (1982) i Richard Fleischer (1984) sobre aquesta criatura escapada de l'inframón de l'espasa i la bruixeria. I si aleshores servien de promoció per al Schwarzenegger més primari, avui és el torn del cepat Jason Momoa, un ex-vigilant de la platja. L'alemany Marcus Nispel (Frankfurt, 1963) es limita a posar ordre càotíc al batibull d'efectes digitals que omplen la pantalla, no deixant pràcticament res a la imaginació de l'espectador, fent gala d'un recargolat sentit *bizarre*, que traspua, no obstant, un fetitxisme de baixa intensitat. Som en el terreny de la sèrie B, avui generosa en trucatges i maquetes cartró-pedra virtuals.

Així les coses, els guionistes i el director són prou conscients que allò que en diem *la narració*,

les relacions causa-efecte del que succeeix entre els personatges, al capdavall, no importen massa. Per tant, el relat acaba passant en segon o tercer terme. *Conan, el bàrbaro* s'ha post-produït en 3D per allò de potenciar l'espectacularitat d'unes imatges ja de per si, impactants. Calia? Posats a destacar peculiaritats, dir que Jason Momoa compleix. Clar que superat, a dreta i esquerra, per les viperines actrius Rachel Nichols, una Tamara del morro fort, i la

Conan, el bàrbaro

Director: Marcus Nispel.
Intèrprets: Jason Momoa, Rachel Nichols, Stephen Lang, Rose McGowan.
EUA, 2010. 117'. JC Alpicat, Lauren, Urgell Mollerussa.

Rose McGowan, letalíssima *dominatrix* Marique amb ganivets digitals a lo Freddy Krueger. En resum: bàrbarament de sèrie B.

La imatge. El combat de Conan amb els àgils i evanescents guerrers de sorra.

La frase. "Jo visc, estimo, mato, i em dono per satisfet", deixa anar Conan. Adequant alguns dels verbs, la frase ben bé podria haver-la pronunciat qualsevol brètol amb responsabilitats públiques.

La recomanació. D'interès preferent per a Conan-addictes de pedra picada, d'ahir i d'avui.